

Inte alltid lätt

Att ha inne i en kropp så blyg
Ett intellekt, som man har i smyg
För att inte vilja sticka ut
Är som att dölja en stad på berget

Jag ville ju bara få vara
I fred
Inget annat, inget mer
Trivdes bra, i mitt kvarter
Men helst utan er, er okunskap
Och stora gap, också utav förstånd
Som inte fattar, fast ni ibland är så dumma
Så man skrattar, även om de är i ensamt majestät
För ingen annan, verkar fatta humorn i det

Såg ett program om barn idag
Med motsatsen till svag
Tänkande och fri
Ett slags gemensamt menageri
Verkar finnas, man tycker att alla ska finna sej i
Att utvecklas långsamt som andra
Ett förstå för mycket, är att ensamt vandra...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten